

UNDERVISNINGS
MINISTERIET

Folketingets Uddannelsesudvalg
Christiansborg

Undervisningsministeriet
Ministeren

Frederiksholms Kanal 21
1220 København K
Tlf. 3392 5000
Fax 3392 5547
www.uvm.dk

23-05-2011

I forbindelse med behandlingen af (L 207) Forslag til Lov om ændring af folkeoplysningsloven (Demokratiforståelse og aktivt medborgerskab, kommunal folkeoplysningspolitik, øget brugerinddragelse m.v.) har udvalget efter ønske fra Christine Antorini (S) i brev af 12. maj 2011 stillet mig følgende spørgsmål:

Spørgsmål 14:

”Vil ministeren give en udførlig kommentar til Dansk Folkeoplysnings Samråds notat af 5/4-11 om aftenskolernes økonomiske situation samt oplyse, hvilke planer og overvejelser ministeren har for at forbedre aftenskolernes økonomiske situation?”

Svar:

I forhold til de kommunale tilskud til folkeoplysende voksenundervisning er det korrekt, at disse har været faldende hen over en årrække. Lovændringen fra 2002, hvor bl.a. kommunalbestyrelsens tilskud til folkeoplysende voksenundervisning blev nedsat fra maksimum 2/3 af den enkelte forenings udgifter til aflønning m.v. til 1/3 af foreningers samlede udgifter til løn m.v., har uden tvivl haft en betydning for det faldende udgiftsniveau, men faldet kan have flere forklaringer.

Man kan bl.a. forestille sig, at de folkeoplysende organisationer har været bedre til at udnytte deres ressourcer. Det kan ske på mange måder, f. eks. ved at det enkelte oplysningsforbund koncentrerer sin virksomhed om sine kernefag eller ved at reducere administrationsudgifterne ved at benytte internettet i stedet for de husstandsdelte kursuskataloger. Endvidere er det muligt, at der de senere år har været en faldende efterspørgsel efter folkeoplysende voksenundervisning på grund af det øgede udbud af uddannelsesaktiviteter, eller fordi flere i dag søger deres informationer på andre måder.

I forhold til udgiftsspredningen mellem kommunerne er jeg af den overbevisning, at den enkelte kommune i sin ressourceprioritering tager højde for borgernes ønsker til tilbud og aktiviteter – også på området for folkeoplysende voksenundervisning. Dertil kommer, at jeg grundlæggende er tilhænger af det kommunale selvstyre, hvor den enkelte kommune inden for den almindelige kommunale prioritering af de samlede ressourcer har mulighed for at tage højde for lokale hensyn og vilkår, herunder også i forbindelse med kommunens tilskud til folkeoplysende voksenundervisning.

I forhold til voksenuddannelsescentrenes virksomhed mener jeg, at folkeoplysningen, VUC og andre uddannelsesinstitutioners tilbud supplerer hinanden i det samlede danske uddannelsesbillede. Uddannelserne og den folkeoplysende voksenundervisning har forskellige målgrupper og forskelligt indhold. Uddannelserne på VUC er kendetegnet ved ministerielt fastlagte læreplaner og uddannelsestid. Der er krav om løbende evaluering af undervisningen og om progression hos kursisterne. Endvidere er kurserne i udgangspunktet formelt kompetencegivende.

Den folkeoplysende voksenundervisning er for alle, der ønsker mere viden om et emne. Det kan være inden for den normale fagrække på uddannelserne, eller noget helt andet. Lærerne og kursisterne kan selv bestemme indholdet, for der er ingen fastlagte læreplaner, uddannelsestid eller afsluttende evalueringer. Jeg har ingen ønsker om at ændre på denne fordeling.

I forbindelse med finanslovsaftalen for 2011 er der sket en generel øget målretning af voksen- og efteruddannelsesstilbuddet på bl.a. VUC, idet deltagerbetaling er forhøjet. Der er desuden indført fuld deltagerbetaling for personer, der har en videregående uddannelse. Begge tiltag betyder en tilnærmelsesvis harmonisering af priserne mellem på den ene side almen voksenuddannelse og hf-enkeltfag og på den anden side den folkeoplysende voksenundervisning. Jeg forventer, at det vil medføre, at flere fremover vil vælge den folkeoplysende voksenundervisning.

Med venlig hilsen

Troels Lund Poulsen